

לא מנהיג, ליצן. תיאטרון האבסורד של בוריס ג'ונסון

שלדים בארון, חרדה מגודל המשימה או המקורב ש"בגד" בו: ראש העיר לונדון לשעבר היה הפנים של המחנה שתמך בפרישה מהאיחוד האירופי, אבל במקום לשמוח על תוצאות המשאל הוא קיבל רגליים קרות, הודיע שלא יתמודד על ראשות הממשלה והוכיח - שוב - שמילה של פוליטיקאי היא לא מילה

שמעון שטיין/ פורסם: 02.07.16, 12:21

[...]

מבחינת האיחוד האירופי, חשובה במיוחד השאלה מתי תחליט בריטניה לפתוח עמו במשא ומתן על פרישתה, וכרגע נראה שתשובה זו אינה ברור משום שאפילו בריטניה לא יודעת אותה. במקרה זה, ידיו של האיחוד האירופי כבולות שכן בריטניה היא זו שעל פי אמנת ליסבון (סעיף 50) צריכה להניע את התהליך על ידי הודעה רשמית בדבר כוונתה לפרוש מהאיחוד.

מרגע ההחלטה אמור האיחוד האירופי להיכנס למשא ומתן על הפרישה ועל אופי הקשרים העתידיים בין לונדון לבין בריסל, שאמור להסתיים בתוך שנתיים. בהתכנסותם השבוע הבהירו מנהיגי האיחוד האירופי את רצונם בקיום הליך מהיר ומסודר של עזיבת בריטניה מתוך כוונה להגביל עד כמה שניתן את הנזקים הכלכליים. בד בבד, הם הבהירו לבריטניה שלא תצפה להליך עזיבה ללא כאבים, וזאת בין היתר במטרה להעביר מסר למדינות חברות אחרות ששוקלות ללכת בדרכה של בריטניה.

המשבר הבריטי, שמצטרף למשבר האירו ולמשבר הפליטים, מאלץ את האיחוד האירופי לעשות חשבון נפש נוקב ביחס להמשך דרכו.

לסיכום, הציבור הבריטי אמנם אמר את דברו במשא העם ואפילו ראש הממשלה קמרון אמר כי יש לכבד את דברו. עם זאת, ככל שהזמן יחלוף וההשלכות השליליות שייוודעו אם אכן תחליט בריטניה לפרוש מהאיחוד, יחלחלו לתודעת הציבור ממלכה ויש להניח שהמילה האחרונה בנושא הפרישה טרם נאמרה.

שמעון שטיין הוא שגריר בדימוס וחוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי

למאמר המלא:

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4823095,00.html>